

[Justitsministeren.]

kommet en række henvendelser, også enkelte henvendelser af det stik modsatte indhold. Det ærede medlem dvælede meget stærkt ved og oplæste den henvendelse, der er kommet fra Fyns Stifts Menighedsrådsforening. Jeg forstår meget vel, at det ærede medlem ikke havde tilnærmelsesvis den samme interesse for den erklæring, der på hans foranledning er indhentet fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer. Jeg skal ikke læse den op, men henvise interesserede medlemmer til at studere den som bilag til den afgivne betænkning.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem, at der blev jo taget hensyn til de erklæringer, der via kirkeministeriet var indhentet fra landets biskopper inden lovforslagets fremsættelse; der blev det på det afgørende punkt, hvor de var enige, hvor de bad om, at 1. pinsedag måtte blive inddraget blandt de store helligdage; det var ikke med i det oprindelige udkast, men er medtaget i lovforslaget.

Det er rigtigt, at enkelte biskopper og også andre i deres henvendelser til udvalget har peget på problemet omkring landsbykirkerne og annekskirkerne og har villet bruge dette med de sene gudstjenester som argument for at opretholde den nugældende bestemmelse om kl. 16 som tidspunktet for offentlige forlystelsers påbegyndelse. Dertil vil jeg gerne sige to ting. For det første vil en fastsættelse af kl. 16 ingenlunde i alle tilfælde løse annekskirkernes og landsbykirkernes problem, al den stund nogle af dem holder gudstjeneste efter dette tidspunkt. Dernæst vil jeg gerne sige — og det er for mig det væsentlige — at problemet kan ikke være så forfærdelig stort. Den omstændighed, at vi flytter fra kl. 16 til kl. 14, betyder i realiteten kun én ting, i realiteten kun én ting, nemlig at de offentlige biografforestillinger med almindelige spillefilm kan begynde 2 timer før, og det er svært for mig at se, hvordan dette kan genere gudstjenesten og dem, der vil deltage deri. Det er en anstrengt henvisning, når man siger, at forlystelsesfunktionærer hindres i at deltage i gudstjeneste. Der er på søndagene så mange gudstjenester, at disse funktionærer, hvis de ønsker det, naturligvis kan komme til at deltage i én gudstjeneste, og derfor synes jeg, at det ærede medlem

og de, der er enige med ham, så urimeligt overdriver dette spørgsmål.

Det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow overraskede mig, men fejlen er utvivlsomt min. Jeg har utvivlsomt ganske misforstået den tale, det ærede medlem på sit partis vegne holdt ved dette lovforslags første behandling, idet jeg i min grænseløse naivitet forlod denne sal med den opfattelse, at det ærede medlems parti accepterede lovforslaget. Det har jeg helt misforstået, og jeg beder om undskyldning, hvis jeg skulle have sagt til nogen, at det ærede medlem på noget tidspunkt har været enig med mig. Det ville være bagvaskelse.

Må jeg sige om det problem, som så vel det ærede medlem hr. Vagn Bro som det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow nævnte, problemet om skærtorsdag og påskelørdag, hvor de offentlige forlystelser skulle standse kl. 21, at det er jo rigtigt, at ændringsforslag har de ærede medlemmer ikke fremsat, naturligvis i forventning om, at sådanne ændringsforslag ikke kunne vedtages. For mig er det afgørende, at hvis man foretager denne ændring, så har vi i virkeligheden afgørende svækket det lovforslag, som jeg har fremsat, og som jeg tror på en naturlig måde balancerer mellem det hensyn, vi skylder de befolkningskredse, som har det synspunkt, de ærede medlemmer giver udtryk for, og de befolkningskredse, som ser helt anderledes på det. Det, det drejer sig om ved en helligdagslovgivning, er dog ikke i og for sig spørgsmålet om kirken eller det syn, man har på kirken, men det er vel problemet om en rimelig balance mellem de fornemmelser og følelser, der råder i befolkningen, og for mig at se er det lovforslag, jeg har fremsat, også ved den reelle tilslutning, biskopperne har givet det, udtryk for, at man har ramt — jeg havde nær sagt — den grænselinje, som det var rimeligt at have på.

Min principielle stilling — det har jeg også sagt til de ærede medlemmer under udvalgsarbejdet — var jo, at jeg i og for sig syntes, at det, en helligdagslovgivning skal sige, står i lovforslagets § 1, og jeg ville intet have imod at tage ansvaret for en helligdagslov, der var begrænset dertil. De følgende paragraffer er simpelt hen en indrømmelse til synspunkter, som ikke er